

SEVDALI BULUT MASALI

Nâzım Hikmet (Selanik, 14 Ocak 1902 – Moskova, 3 Haziran 1963) Şiir yazmaya 12 yaşında başlayan Nâzım Hikmet’in ilk şiiri “Hâlâ Servilerde Ağlıyorlar mı?” Mehmed Nâzım imzasıyla 3 Ekim 1918’de *Yeni Mecmuâ*’da yayımlandı.

1921-1924 yılları arasında Moskova’da öğrenim görürken girdiği çevrelerden etkilenecek klasik şiir kalıplarından sıyrılmış, özgür, yeni bir şiir dili ve biçimi geliştirmeye başladı. İlk şiir kitabı, *Güneşi İçenlerin Türküsü* 1928’de Bakü’de yayımlandı.

Edebiyatın yanı sıra, tiyatro ve sinema da Nâzım Hikmet’in ilgi alanına girmiştir. Pek çok filmin senaryolarını yazdı, çekimlerine katkıda bulundu.

Gazete yazıları, romanları, öyküleri, çevirileri de olan Nâzım Hikmet’in yapıtları, 1938’den 1965 yılına dek Türkiye’de yasaklandı.

Uzun yıllarını hapiste ve sürgünde geçirdi. Ölümüne kadar pek çok ülkeye seyahatler yaptı, konferanslar verdi, dünya barışı üzerine yazdığı şiirlerini okudu. Sürgündeki yıllarında vatan hasretini hep vurgulayan Nâzım Hikmet, Moskova’da Novodeviçiy Mezarlığı’nda gömülmüştür.

Can Göknil (Ankara,1945) İstanbul, Arnavutköy Amerikan Kız Koleji’ni bitirdikten sonra ABD’ye gitti. 1968’de Knox College’dan mezun oldu. 1969’da The City College of The City University of New York’ta Resim Ana Sanat Dalı’nda yüksek lisansını tamamladı. Sanatçının Londra’da Victoria & Albert Müzesi’nde, San Marino’da Museo d’Arte Moderna’da, Tokyo’da Chihiro Müzesi’nde, New York’ta Schenectady Müzesi ile Bulgaristan’da Gabrovo Mizah Müzesi’nde, ayrıca Türkiye’de çeşitli koleksiyonlarda eserleri bulunmaktadır. Çocuklar için yazıp resimlediği kitaplarla da birçok ödül kazanan sanatçının ülkemizde kırk beş çocuk kitabı çıktı. Yurtdışında da altı resimli kitabı İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Macarca, Almanca, Hollandaca, Surinamca, Arapça ve Türkçe olarak yayımlandı ve pek çok uluslararası etkinlikte yer aldı. Daha fazla bilgi için: www.goknilcan.com www.cangoknil.com

Nâzım Hikmet'in

YKY'deki masal, hikâye kitapları:

Masallar, Hikâyeler - 1 (2002)

Hikâyeler

Masallar, Hikâyeler - 2 (2002)

Çeviri Hikâyeler

Masallar, Hikâyeler - 3 (2002)

Orman Cücelerinin Sergüzeşti

Sevdalı Bulut

Sevda Masalları

Öbür Masallar

Masallar, Hikâyeler - 4 (2012)

La Fontaine'den Masallar

Sevdalı Bulut (2005)

Sevdalı Bulut Masalı (2014)

NÂZİM HİKMET

Sevdalı
Bulut
Masalı

Resimleyen
Can Göknıl

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4081
Doğan Kardeş - 550

Sevda Bulut Masalı / Nâzım Hikmet
Resimleyen: Can Göknil

Kitap editörü: Filiz Özdem
Düzeltili: Filiz Özkan

Baskı: Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi, No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere - Beylikdüzü / İstanbul
Tel: (0 212) 422 18 34 Faks: (0 212) 422 18 04
www.acarbasim.com
Sertifika No: 11957

1. baskı: İstanbul, Mart 2014
3. baskı: İstanbul, Ocak 2016
ISBN 978-975-08-2891-1

(Bu masal, Nâzım Hikmet'in Masallar, Hikâyeler-3
ve Sevdalı Bulut adlı kitaplarında da yer almaktadır.)

© Mehmet Hikmet
© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2011
Sertifika No: 12334
Bütün yayın hakları saklıdır.

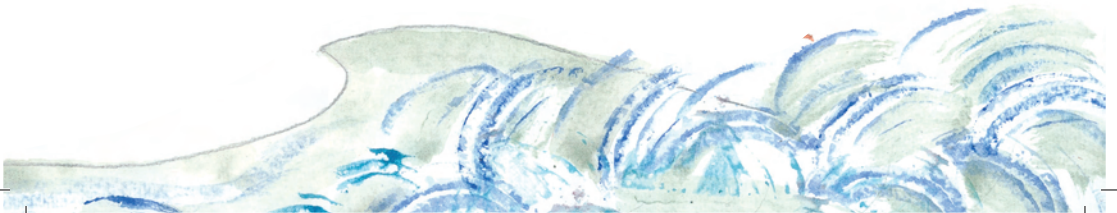
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyoğlu 34430 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.ykykultur.com.tr
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://alisveris.yapikredi.com.tr

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

Sevdalı Bulut Masalı

Derviş, servinin altına oturdu. Kuşağından neyini çıkardı. Üflemeye başladı. Neyin deliklerinden ağaçlar fırladı havaya, sanki ağaçlar neyin içindeydi de derviş üfledikçe dışarı fırlıyorlardı. Neyin deliklerinden dağlar, dereler, yollar fırladı havaya. Neyin deliklerinden havaya fırlayan ağaçlar, dağlar, dereler, yollar dünyanın öbür ucunda dağsız, deresiz, yolsuz, ağaçsız bir çöle düştü. Çölde dağlar, ağaçlar yükseldi, dereler aktı, yollar uzandı. Buraya Ney ülkesi denildi.

Derviş bir soluk aldı. Sonra neyini tekrar üflemeye başladı. Neyin bir deliğinden kara sakallı, gaga burunlu, patlak gözlü bir adam fırladı havaya, havada bir iki taklak attı, dervişin yanına düştü.

Adamın adı Seyfi'ydi, Kara Seyfi. Kara Seyfi sağına soluna bakındı. Dervişin cebine soktu elini, para kesesini çaldı, kaçmaya başladı. Derviş bir taş aldı yerden Kara Seyfi'yi nişanlayıp attı. Taş öyle bir hızla çarptı ki Kara Seyfi'ye, herif lastik top gibi sıçradı. Öyle de sıçradı ki fırladı havaya. Havada uçtu gitti dünyanın öbür ucundaki Ney ülkesinde bir dağın başına düştü. Daha doğrusu

dağ başında duran kır bir atın gümüş kakmalı eyeri üstüne düştü. Eyere iyice yerleşen Kara Seyfi dolaylara şöyle bir göz attı. Dağdan ovaya koyun sürüleri iniyordu. Bu sürüler onundu. Karşı yaylada allı karalı, aslan yeleli beygirler otliyordu. Bu beygirler onundu. Aşağıda, yolda deve kervanları gidiyordu, baharat, kahve, ipekli kumaş, fildişi yüklü kervanlar. Bu kervanlar onundu. Ovada göz alabildiğine buğday, çavdar, pamuk tarlaları uzanıyordu. Bu tarlalar onundu. Uzun lafın kısası, Ney ülkesinin en variyetli adamıydı Kara Seyfi.

Kara Seyfi kır atının üstünde, dağ tepesinde, dolaylara bakıyordu. Patlak gözleri hırstan parlıyordu,

Güller açmıştı, al, sarı, ak, pembe güller, ateş gülleri, kayısı gülleri. Laleler açmıştı biçim biçim, karanfiller açmıştı oylum oylum. Ayşe kız indi elma dalından, bir kova aldı eline, başladı çiçekleri sulamaya. Bahçe çitle çevriliydi. Kara Seyfi dörtmala geldi Ayşe kızın bahçe kapısına. Atından inmeden çitin üstünden seslendi: "Ayşe, hey, Ayşe!"